

Riigi Teataja

Nr. 45.

14. mail 1929 a.

Nr. 45.

Art. 321. Jõuvankrite seaduse elluviimise määrused.

322. Määrus riigiraudteede jaamade nimekirja ja jaamadevaheliste kauguste tabelite muutmise ja täiendamise kohta.

323. Teadaanne sisse- ja läbisõidu viisumite kaotamisest Eesti ja Saksa vahel.

324. Määrus Pagaritööstuse öötöö keelu seaduses erandite kohta hooajal suvituskohdades.

325. Määrus erandite kohta, mil öötöö on lubatud nädalapuhkepäeva kindlustamiseks.

321. Jõuvankrite seaduse elluviimise määrused.

Alus: Jõuvankrite seaduse (RT 30 — 1929)
§§ 2, 6, 12, 13, 16, 17 ja 20.

1. osa.

Üldmäärused.

§ 1. Käesolevate määruste alla kuuluvad kõik veo- ja sõiduabinõud, mis määratud liikumiseks masinajõul avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel, ilma et nende liikumise suun oleks seotud roobastikuga.

Põllutöö- ja teedehituse masinate, nagu: isesõitvate rehepeksu traktorite ja lokomobiilide, teehöövliite, teerullide j.n.e. ja abimootoriga jalgrataste kohta on maksvad ainult käesolevate määruste §§ 49 kuni 56.

§ 2. Käesolevate määruste käsitamisel tuleb lugeda:

1) mootorrattaks — jõuvankrit, mis liigub mitte enam kui kolmel rattal, tühikaaluga mitte üle 350 kg; järelvankrid ja küljekorvid ei kuulu sellesse kaalusse;

2) sõiduautoks — reisijateveo jõuvankrit, millel ei ole üle kaheksa istekoha, juhikoht ühes arvatud;

3) autobuseks — reisijateveo jõuvankrit, millel on üle kaheksa istekoha (v. p. 2);

4) veoautoks — jõuvankrit, mis on sisse seatud kaubaveoks;

5) traktoriks — jõuvankrit, mis on ehitatud järelvankri vedamiseks;

6) jõuvankri tühikaaluks — liikumisekorras — jõuvankri kaal ilma koormata;

7) täiskummi rehvideks — elastilisi kummi rehve, mille kummi paksus rehvi normaallaiuse juures ei ole alla 25 mm;

8) õhukummi rehvideks — kummirehve õhuvoolikuga, kus jõuvankri koormamata seisukorras surve on üle hariliku õhusurve (1 atm).

2. osa.

Jõuvankrite üldtehnilised nõuded.

§ 3. Iga jõuvanker peab olema ehitatud, sisse seatud ja varustatud liikumiskindlalt, kusjuures on nõuetav, et oleks hoitud ära võimaluse piirides tule- ja plahvatushädahoht, ja üldlase müra, suitsu ja auru tekitamine.

Plahvatusmootorite juures peavad suitsugaasid välja tulema läbi sumbutaja.

§ 4. Jõuvanker peab olema varustatud:

1) tugevalt ehitatud tüüriseadega, mis võimaldaks kindlat ja kiiret tüürimist;

2) kahe üksteisest rippumata piduriseadega, millest vähemalt üks seade peab ühe telje ratastele mõjuma. Mõlemad seaded üksikult peavad jõuvankri hädahohtu liikumiseks tarvilise kauguse peal seisma jätma;

3) vähemalt ühe häälelise signaalabinõuga; autode, autobuste ja traktorite juures peab see signaal olema sügavakõlaline, mootor-rataste juures aga heledakõlaline. Tuletõrje jõuvankrid võivad olla varustatud eri signaal-abinõudega;

4) elastiliste kummirehvidega.

Pimedal ajal ja paksu udu puhul peab jõuvanker olema varustatud peale eelmises lõikes ette nähtud seadete ja abinõude:

1) eesküljel vähemalt kahe, mootorrataste juures aga vähemalt ühe, ühekõrgusel asuva laternaga, värvita või nõrga kollakat värvi klaasiga, jõuvankri ees oleva sõidutee küllal-daseks valgustamiseks. Nende laternate väline äär ei või olla üle 40 sentimeetri seespool jõuvankri gabariidist, ja

2) tagaküljel ühe punase valgusega later-naga, mis kinnitatud tagakülje keskele või vasakule äärele.

§ 5. Propelleriga varustatud jõuvankrid võivad avalikkudel teedel liikuda ainult siis, kui propelleri läbimõõt ei ületa jõuvankri gabariiti, kusjuures propeller peab olema tarviliselt kaitstud hädaohuta liikumise võimaldamiseks.

§ 6. Jõuvankrid, mille tühikaal ületab 350 kilogrammi, peavad olema varustatud tagur-pidi käigu seadega, mida võimalik panna töö-tama juhi istmelt.

§ 7. Veoautod ja autobused, mille tühi-kaal ületab 1500 kilogrammi, peavad olema varustatud peegli-ga, mis võimaldaks juhile näha tagaliikuvat mööda sõita soovivat sõidu-kit.

§ 8. Jõuvankri käsituse pidemed peavad olema asetatud sarnaselt, et juht võib talitada nendega ka pimeduses, ilma et tarvitseks ära pöörata oma pilku sõiduteelt.

§ 9. Jõuvankriga lubatakse võtta kaasa järelvankreid järgmistel tingimustel:

1) enam kui ühe järelvankri kaasavõtmisel on nõuetav jõuvankreid registreeriva asu-tuse eriluba;

2) järelvanker peab olema varustatud kum-mirehvidega;

3) järelvanker peab olema varustatud kind-la ja kiirelt töötava piduriseadega.

Kui järelvankri piduriseade ei ole sarnase ehitusega, et jõuvankri juht oma istekohalt võiks panna töötama selle, siis peab järelvank-riga sõitma kaasa isik, kes tarviduse korral pidurdab. Jõuvankri juhi ja selle pidurdaja vahel peab olema märguandmise võimalus.

Jõuvankreid registreeriv asutus võib lu-bada p. 3 erandeid, kui ta leiab, et järelvanker

on jõuvankriga hädaohuta liikumise võimaldamiseks küllalt liikumiskindlalt ühendatud;

4) jõuvankri ühendus järelvankriga peab olema teostatud nii, et järelvanker ka tee kää-nakutel võimalikult jõuvankri jälgedes liigub.

§ 10. Autobused, mis tarvitatakse reisi-jate veoks, peavad vastama peale eelmistes (3—9) paragrahvides sisalduvate nõuete veel järgmistele tingimustele:

1) peavad olema varustatud õhukummi rehvidega;

2) kinnine autobus peab olema varusta-tud akendega ning küllaldase õhuvahetuse seadega;

3) autobuse kere ei tohi ehituseliselt sisal-dada tuldkaartvaid aineid;

4) autobus peab olema ehitatud sarnaselt, et mootori suitsugaaside sissetungimine reisi-jate ruumi ei oleks võimalik;

5) peavad olema varustatud vastavate sig-naalabinõudega, et seesolevad reisijad võik-sid autobuse juhile märku anda;

6) juhi ruumis peab olema bensiinitule kustutamiseks kõlvuline tulekustutaja.

§ 11. Maksuliseks reisijateveoks tarvita-tavad jõuvankrid peavad olema korralikud ja puhtad.

§ 12. Jõuvankreid registreerivad omava-litsused korraldavad üldist jõuvankrite teh-nilist järelevaatust vähemalt kord aastas, jõu-vankrite maksu tasumisel.

3. osa.

Jõuvankrite liikumise üldkorraldus.

I peatükk.

Jõuvankrite registreerimine ja registreerimis-märkidega varustamine.

§ 13. Avalikkudel teedel, tänavatel ja plat-sidel on keelatud liikuda jõuvankritel, mis ei ole registreeritud või mis ei kanna regist-reerimismärke.

§ 14. Jõuvankreid registreerivad ja varus-tavad neid registreerimismärkidega: Harju, Tartu, Viru, Järva, Viljandi, Valga, Võru, Petseri, Lääne, Pärnu, Saare maavalitsused ja Tallinna, Tartu ning Narva linnavalitsused.

Kaitseväge jõuvankrite registreerimine ja registreerimismärkidega varustamine sünnib Kaitseministeeriumi poolt määratud korras.

§ 15. Jõuvankri registreerimiseks tuleb jõuvankri omanikul pöörata kirjaliku soovival-dusega vastava omavalitsuse (§ 14 esimene lõige) poole. Selles soovivalduses tuleb anda üles:

1) jõuvankri omaniku nimi, eesnimi ja elukoht;

2) jõuvankri alaline asukoht ja tegevusepiirkond;

3) jõuvankri liik — sõiduauto, veoauto, autobus, veotraktor, järelvanker, küljekorviga või küljekorvita mootorratas j.n.e.;

4) jõuvankri shassii vabriku nimetus, shassii vabriku nr. ja telgede arv;

5) jõuallika tüüp — plahvatusmootor, elektrimootor, aurumasin;

6) a) plahvatusmootori juures: tsilindrite arv, tsilindrite läbimõõt, kolvi käik, vabriku nimetus ja mootori vabriku nr.;

b) elektrimootori juures: vooluallika tüüp ja võime, voolu pinge ja mootori võime ning vabriku nr.;

c) aurumasina juures: auru surve, aurumasina tsilindrite arv, tsilindrite läbimõõt ja kolvi käik ning aurusünnitaja ja aurumasina vabriku nimetus ning vabriku nr.;

7) liikumiskorras jõuvankri tühikaal kilogrammides;

8) jõuvankri kandejõud kilogrammides või istekohtade arv ühes juhi istmega;

9) jõuvankrite juures, mille tühikaal ühes koormaga ületab kuus tonni, telgede koormatus;

10) autobuste juures — tarvitamise otsustar;

11) rehvide liik ja nende mõõdud, ja

12) muud andmed registreerimis-asutuse nõudmisel.

§ 16. Selle sooviavalduse põhjal jõuvankreid registreeriva asutuse poolt määratud eriteadlane või eriteadlaste komisjon vaatab tarviduse korral jõuvankri üle selleks määratud ajal ja kohal.

§ 17. Kui jõuvanker loetakse liikumiskõlvuliseks, siis annab jõuvankreid registreeriv asutus jõuvankri omanikule registreerimise tunnistuse (vorm A). Registreerimise tunnistus on maksev kogu riigis. Enne registreerimise tunnistuse väljaandmist nõutakse sisse Jõuvankrite seaduses kindlaks määratud jõuvankrimaks. Registreerimise tunnistus on maksev selle aja lõpuni, mille eest jõuvankrimaks tasutud. Tunnistuse tähtaja pikendamine sünnib jõuvankreid registreerivas asutuses peale järgmise aasta jõuvankrimaksu tasumist.

Jõuvankri liikumisel avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel peab juhil kaasas olema registreerimise tunnistus.

§ 18. Jõuvanker, mille liikumine lubatud avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel, peab olema varustatud registreerimismärkidega. Registreerimismärgid koosnevad registreerimis-asutuse eraldusemärgist ja registreerimise järjekorra arvust, mis omavahel kriipsuga eraldatud ja vastavale plekktahtlile värvitud. Eraldusemärgiks on ladina suured tähed, kuna järjekorra-arv koosneb araabia numbritest.

Registreerimis-asutuste eraldusemärgid on järgmised:

Tallinna linnavalitsus	—	A
Tartu	”	— B
Narva	”	— E
Harju maavalitsus	—	H
Järva	”	— J
Lääne	”	— L
Pärnu	”	— P
Petseri	”	— N
Saare	”	— S
Tartu	”	— T
Valga	”	— R
Viljandi	”	— V
Viru	”	— U
Võru	”	— O

Registreerimise järjekorra arvud algavad igas registreerimis-asutuses ühest peale ja on eraldi mootorratastele ning teistele jõuvankritele.

§ 19. Igal jõuvankril on kaks registreerimismärki — üks eesküljel ja teine tagaküljel. Küljekorvita mootorratastel on registreerimismärk ainult eesküljel.

§ 20. Registreerimis-asutuse eraldusemärgid ja -arvud peavad olema värvitud valge vastupidava kirjaga musta aluspõhjaga õigenurgelisele tahvlile, mis poltidega, kruvidega või needidega kindlalt, selgesti nähtavalt ja püstloodis jõuvankri külge kinnitatakse. Tähed ja numbrid peavad olema reas, omavahel kriipsuga eraldatud ja asetatud registreerimismärgi keskele vastavalt juuresolevale vormile (vorm B). Eespoolne registreerimismärk on ühesugune tagumisega.

§ 21. Mootorratta eeskülje registreerimismärgi tahvel on asetatud sõidusihis mootorratta etteotsa, registreerimismärkidega tahvli mõlemal küljel.

Mootorratta registreerimismärgi mõõdud on: tähtede ja numbrite kõrgus — 60 mm; üksikute tähtede ja numbrite laius peale täht J ja number 1 — 40 mm; tähe — numbri — ning vahekriipsu laius — 9 mm; vahekriipsu pikkus — 18 mm; vahe üksikute tähtede ja numbrite vahel ning vahekriipsu kaugus kõrvalseisvast tähest ning numbrist — 13 mm; registreerimismärgi kõrgus — 95 mm; re-

gistreerimismärgi pikkus — 280 mm; kui tähtede ja numbrite arv kokku üle nelja, siis on märk iga numbri ja tähe kohta 53 mm pikem; äärest 8 mm seespool on valge kriips kaks mm lai, mille kokkujooksvad nurgad on ümarguseks tehtud nelja mm raadiusega.

§ 22. Muude jõuvankrite registreerimismärgi mõõdud on: tähtede ja numbrite kõrgus — 90 mm; üksikute tähtede ja numbrite laius peale täht J ja number 1 — 60 mm; tähe — numbri — ning vahekriipsu laius — 15 mm; vahekriipsu pikkus — 28 mm; vahe üksikute numbrite ja tähtede vahel ning vahekriipsu kaugus kõrvalseisvast tähest ning numbrist — 18 mm; registreerimismärgi kõrgus — 140 mm; registreerimismärgi pikkus — 390 mm; kui tähtede ja numbrite arv kokku on üle nelja, siis on märk iga numbri ja tähe kohta 78 mm pikem; äärest 10 mm seespool on valge kriips kolm mm lai, mille kokkujooksvad nurgad on ümarguseks tehtud kuue mm raadiusega.

§ 23. Jõuvankri registreerimismärgid on maksvad ainult selle jõuvankri jaoks ja selle aja jooksul, mis tähendatud registreerimistunnistusel. Jõuvanker võib olla ainult ühes asutuses registreeritud.

§ 24. Auto ja mootorrataste töökojad ja ärid võivad saada registreerimis-asutusest registreerimismärke, mis ei ole määratud teatud jõuvankri jaoks. Enne nende väljaandmist nõutakse sisse jõuvankrimaks, kusjuures maksu arvutamisel, välja arvatud mootorrattad, loetakse jõuvankri kaaluks 1000 kg ja maks võetakse sõiduautode normi järgi. Need märgid on maksvad ainult proovisõitudele ja sõidul registreerimis-asutusse, ning eralduvad § 20 kirjeldatud registreerimismärkidest seega, et märgid on kollase kirjaga värvitud musta alus-põhjaga tahvlile. Ka ei tarvitse need jõuvankri külge nii kindlalt kinnitatud olla, kui see § 20 järgi nõuetav.

§ 25. Registreerimismärke ei või kinni katta ja neid tuleb alati loetavas seisukorras hoida. Eespoolse märgi alumine äär peab olema vähemalt 20 sm ja tagumise märgi alumine äär vähemalt 35 sm maapinnast kõrge-mal.

§ 26. Jõuvankri tagumine registreerimismärk ja mootorratta registreerimismärk peab olema pimedal ajal ja paksu uduga küllaldaselt valgustatud, et selle lugemine oleks võimalik eemalt. Valgustuse-seade peab olema ehitatud nii, et nende märkide valgustust juhi ist-melt ei saa kustutada, kui eeskülje laternad on valgustatud.

§ 27. Registreerimis-asutused nõuavad sisse enne registreerimismärkide väljaandmist

nende märkide valmistamise kulud. Need registreerimismärgid on maksvad ainult siis, kui nad on varustatud väljaandja asutuse temp-liga. See tempel tuleb teha kollase õlivärviga.

§ 28. Kui § 27 tähendatud registreerimis-asutuse tempel on muutunud mitteloetavaks, tuleb see vastavas registreerimis-asutuses uuenda-da või uued tembeldatud registreerimismär-gid võtta.

Kaduma läinud registreerimismärkide ase-mele antakse uued märgid, peale nende val-mistusekulude tasumist.

§ 29. Kui registreeritud jõuvankri omanik muudab enese või jõuvankri alalist asukohta, siis peab see isik, kelle nimel jõuvanker regist-reeritud, ühe nädala jooksul sellest teatama sellele omavalitsusele, kus jõuvanker regist-reeritud.

Kui registreeritud jõuvanker saab müüdnud, siis tuleb selle jõuvankri registreerimise tun-nistus jõuvankrite registreerimis-asutuses ümber kirjutada uue omaniku nimele.

§ 30. Jõuvankreid registreerivad omava-litsused on kohustatud andma kord aastas registreeritud jõuvankrite kohta andmeid Tee-deministeeriumile, viimase poolt määratud ajal ja vormi järgi.

II peatükk.

Jõuvankri juhid.

§ 31. Isikul, kel puudub jõuvankri juh-timise luba, on keelatud jõuvankri juhtimine avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel. Oma ülesannete täitmisel peab jõuvankri juhil juh-timise luba kaasas olema ettenäitamiseks polit-seile ja selleks volitatud järelevalve ametnik-kudele, nende nõudel.

§ 32. Jõuvankri juhtimise load on kaht liiki (vorm C):

1) I liigi luba — igasuguste jõuvankrite juhtimiseks;

2) II liigi luba — jõuvankri juhtimiseks isiklikuks tarbeks.

Teise liigi jõuvankri juhtimise loaga on keelatud juhtida avalikkudel teedel üüriau-tosid, autobusi, samuti ka muid jõuvankreid üldiseks tarvitamiseks. Teise liigi jõuvankri juhtimise luba antakse välja ka mootorratta, plahvatusmootoriga, aurumasinaga või elektri-mootoriga varustatud jõuvankri juhtimiseks.

§ 33. Jõuvankri juhtimise lubasid annavad välja § 14 nimetatud omavalitsuse-asutused.

Kaitseväge jõuvankrite juhtimislubade väl-jaandmine sünnib Kaitseministeeriumi poolt määratud korras.

§ 34. Jõuvankri juhtimise luba ei anta: Jõuvankrite seaduse § 14 ette nähtud juhtudel ja peale selle — isikutele, kellelt juhtimise luba on ära võetud, tähtaja jooksul, mille kesteks luba ära võeti.

§ 35. Isikud, kes soovivad saada jõuvankri juhtimise luba, esitavad ühele § 14 tähendatud omavalitsusele, kes jõuvankri juhtimislubasid välja annab, sellekohase sooviavalduse.

Sooviavalduses olgu märgitud:

- 1) sooviavaldaja nimi, eesnimi ja elukoht;
- 2) sündimise aeg;
- 3) kaks päevapilti suurusega $4\frac{1}{2} \times 6$ sm, sooviavaldaja allkirjaga eesküljel;
- 4) arsti tõendus, et sooviavaldaja tervislik seisukord ei takista jõuvankri juhi ülesannete täitmist. Selle tunnistuse annab välja vastava omavalitsuse poolt selleks volitatud arst;

5) jõuvankri juhi kutsetunnistus, kui see olemas;

6) soovitava juhtimise loa liigi nimetus.

Loa kättesaamiseks tuleb ette näidata isikut tõendavad dokumendid ja tasuda tempel- ja kantseleimaksud loalt.

§ 36. Kui sooviavaldajal ei ole jõuvankri juhi kutsetunnistust, siis teatatakse sooviavaldajale, et ta võib katsele ilmuda selleks määratud ajal ja kohal.

Katsele ilmumisel tuleb ette näidata:

1) isikut tõendavad dokumendid ja 2) katset toimetava asutuse kassaviitung viiekroonilise katsemaksu tasumise kohta.

§ 37. Käesolevate määruste § 14 tähendatud omavalitsuste juures moodustatakse jõuvankri juhtide katsekomisjonid, mis koosnevad kolmest liikmest — eriteadlasest: vastava linnavalitsuse ja maavalitsuse esindajatest ja Teedeministeeriumi esindajast. Katsekomisjoni liikmeiks ei või olla isikud, kellel ei ole jõuvankri juhtimise luba. Katsekomisjon kutsetakse kokku tarviduse järgi katseid korraldava omavalitsuse poolt.

§ 38. Jõuvankri juhtide katsed koosnevad kahest osast: suusõnalisest ja sõidukatselt.

Kutsetunnistuse (vorm D) saamiseks tuleb sooritada katse mõlemas osas. Teise liigi juhtimisloa saamiseks tuleb sooritada ainult sõidukatse.

Suusõnalisel katsel nõutakse:

1) jõuvankri ehituse ja töötamise üldist tundmist; põhjalikku jõuvankri osade tundmist, mis tähtsad hädahoia liikumiseks (tüüri- ja pidurid, käiguvahetus, sidur, tagurpidi käik, rattad, rehvid, valgustus);

2) talitamine erilistel juhustel, nagu libedal teel, tulehädahoia ja õnnetuse puhul, sõitmine pimedal ajal;

3) jõuvankri korrashoid teel, ja

4) jõuvankrite liikumise üldmääruste tundmist.

Sõidukatsel nõutakse:

1) jõuvankri sõidukõlvulisuse otsustamist jõuvankri juures;

2) jõuvankri käimapanek pärast süüteseade kontrollimist, ja

3) oskust ja vilumust jõuvankrit kindlalt juhtida mitmesuguste teeolude ja liikumise juures, vastavalt liikumise määrustele ja nõuetele.

§ 39. Sõidukatsel tarvismineva jõuvankri peab katsealune ise muretsema ja kohale tooma. Katsekomisjon võib keelduda sõidukatset korraldamast sarnase jõuvankriga, mis oma ehituse või korrashoiu poolest ei võimalda kindlat otsustamist katsealuse võimete üle.

Kutsetunnistuse saamiseks tuleb sõidukatse sooritada plahvatusmootoriga varustatud jõuvankril, mille tühikaal ei ole alla 1000 kg.

Kui katsealune soovib, et juhtimisloa oleks maksev ka mootorratta, auru- või elektrijõul töötavate jõuvankrite juhtimiseks, siis tuleb esimese liigi sõiduloo saamiseks sooritada veel eraldi katse sarnase jõuvankri tundmises ja sõiduuskuses; teise liigi sõiduloo saamiseks tuleb sooritada veel eraldi sõidukatse ühe sarnase jõuallikaga varustatud jõuvankriga. Mootorratta sõidukatse tuleb sooritada küljekorvita mootorrattal.

§ 40. Jõuvankri juhi kutsetunnistus ja juhtimisloa antakse välja ainult siis, kui isik on katsed rahuldavalt sooritanud. Mitte rahuldavalt sooritatud katset võib korrata, kuid mitte varem kui kolme nädala järele. Sellekohased sooviavaldused esitatakse vastavale katseid korraldavale asutusele. Uuele katsele ilmumisel tuleb katsemaks uuesti tasuda.

§ 41. Juhtimise loa äravõtmisest Jõuvankrite seaduse § 15 põhjal teatab loa äravõtja omavalitsus teistele § 14 loetletud omavalitsustele.

§ 42. Kuni Jõuvankrite seaduse maksma hakkamiseni väljaantud jõuvankri juhtimise load on maksvad jõuvankrite juhtimiseks avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel kuni 1. juunini 1929 a., missuguseks tähtjaks need peavad olema ümber vahetatud § 14 nimetatud omavalitsuste juures.

Ümber vahetatakse ainult need juhtimisload, mis on antud välja vastava katse põhjal. Ümbervahetusel peetakse kinni § 34 tähen-
datud nõuetest.

III peatükk.

Jõuvankrite tarvitamine reisijate- ja kraami-
veoks.

A. Kestva veo korraldus.

§ 43. Jõuvankrite tarvitamine kestva ühen-
dusabinõuna reisijate- või kraamiveoks on
keelatud: väljaspool linnade piire — ilma
Teedeministeeriumi loata, linnade piirides
— ilma linnavalitsuse loata.

Kestvaks loetakse korduvat ühendust mak-
suliseks reisijate- või kaubaveoks, kindla sõi-
duplaani järgi, kusjuures liikumise alg- ja
lõpupunktid on ette kindlaks määratud ja
iga väljasõidu vahe ei ole üle ühe nädala.

§ 44. Sooviavaldused kestva ühenduse ava-
miseks peavad sisaldama:

- 1) sooviavaldaja nimi, eesnimi ja elukoht;
- 2) kas reisijate- või kaubaveoks;
- 3) ühendusliini alg-, lõpu- ja vahepunktide
nimetus;
- 4) mis aja kehteks soovitakse ühenduse-
pidamise luba saada;
- 5) sõiduplaan ja hinnad;
- 6) sõidu- või veoriistade arv, ja § 15
ette nähtud andmed nende kohta, ja
- 7) autobuste juures nende kere üldjoonised
ühes peamõõtudega.

§ 45. Autobused, mis liiguvad Teedemi-
nisteeriumi loal töötavatel reisijateveo liinidel,
peavad peale §§ 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11
ette nähtud nõuete vastama veel järgmistele
nõuetele:

- 1) väline gabariidi laius ei või ületada
225 sm; autobuse sisemine kõrgus võib olla
155—185 sm;
- 2) autobuse lagi peab olema nii tugev,
et kannataks välja 200 kg raskuse;
- 3) tagaküljel peab olema tagavara-uks;
- 4) istmed peavad üldiselt olema sõidu-
sihis; istme laius vähemalt 42 sm, istme sü-
gavus vähemalt 40 sm;
- 5) autobused, mis ühendust peavad sel
ajal, kui välistemperatuur on alla 0° C, pea-
vad olema varustatud kütteseadega;
- 6) aknad ja ukSED peavad olema nii ehi-
tatud, et oleks hoitud ära nende põrisemine
sõidul;
- 7) autobused peavad olema varustatud
selgesti sõidusihti näitavate pealkirjadega;

8) autobuses peab olema välja pandud
sõiduplaanid ja sõiduhinnad ning silt iste-
kohtade arvuga;

9) autobusega peab olema kaasas Teede-
ministeeriumi poolt pitserdatud kaebuseraa-
mat, kuhu reisijad võivad sisse kirjutada oma
märkusi väärnähtuste kohta;

10) autobusega peab kaasas olema Teede-
ministeeriumi poolt kinnitatud liikumise raa-
mat, kuhu sisse kirjutatakse autobuse alg-
ja lõpupunktidest väljasõidu ja kohalejõudmise
aeg;

11) autobusega peab kaasas olema kast
arstiabinõudega esimese abi andmiseks õnne-
tuse korral.

Punktide 1, 2, 3, 4 ja 5 on võimalikud
erandid Teedeministeeriumi igakordsel loal.

Linna piirides liikuvad autobused peavad
vastama tehnilistele nõuetele, mis määratakse
kindlaks linnavalitsuse poolt Teedeministri
kinnitusel.

§ 46. Liini väljaandmisel antakse muude
ühesuguste tingimuste juures eesõigus endi-
sele liinipidajale, kui viimane on seda liini
korralikult pidanud.

Liini väljaandmisel kuulab Teedeminis-
teerium ära vastavate maa- ja linnavalitsuste
arvamise. Liini väljaandmine sünnib lepingu
põhjal.

§ 47. Kestva reisijateveo liinidel on kee-
latud:

- 1) autobusega võtta kaasa rohkem rei-
sijaid, kui see autobuses ülespandud sildil
tähendatud;
- 2) autobusse joobnud isikute pealevõt-
mine;
- 3) suitsetamine kinnistes autobustes, kus
ei ole erikupeed suitsetajatele;
- 4) avada aknaid mõlemal pool küljel,
või jälle nii, et autobuses tekib tuuletõmbus,
kui kõik reisijad sellega nõus ei ole;
- 5) pakkide näol autobusse kaasa võtta
lõhkeaineid ja kergesti süttivaid õlisid, nagu:
bensiin, eeter j.n.e., ja
- 6) autobusse isikute pealevõtmine, kelle
riided võivad määrada kaasreisijaid.

B. Vabaveo korraldus.

§ 48. Vabaveoks loetakse maksuline reisi-
jate- või kaubavedu ilma § 43 teises lõikes
tähendatud tingimusteta. Vabavedu on kee-
latud ilma selle linna või maa valitsuse loata,
mille piirides on jõuvankri alaline tegevuskoht.

Kestva reisijateveo liinidel maal on keelatud reisijate vabavedu veoautodega ilma Teedeministeeriumi loata.

Linn loetakse üüriauto alaliseks tegevuskohaks, kui üüriauto peatub jõuvankrite seisukohal, linna piirides.

IV peatükk.

Liikumise eeskirjad.

§ 49. Jõuvankri juht peab avalikkudel teedel ja tänavatel liikumisel hoolitsema, et jõuvanker oleks liikumiskõlvulises seisukorras, registreerimismärgid ja signaallaternad korras ning tarviliselt valgustatud ja et jõuvanker ei sünnitaks üleliigset müra, suitsu ega auru.

§ 50. Jõuvankri juht peab jõuvankrit juhtima ja sõidukiirust valima nii, et see ei oleks teistele teetarvitajatele hädaohtlik, arvestades sealjuures liikumise ning tee iseläldustega. Eriti tuleb ristteedest ja tänavatest ülesõidul, käänakutel, libedal teel, öösel ja udusel ajal ning seal kus eelolev sõidutee ei ole selgesti nähtav, sõidukiirust vastavalt vähendada, et võimalikku õnnetust ära hoida.

§ 51. Keelatud on jõuvankriga sõita kiiremal, kui alljärgnevates normides ette nähtud:

- 1) linnades, alevites ja alevikkudes:
 - a) jõuvankrid õhukummidel ilma järelvankrita . . . 40 km tunnis;
 - b) jõuvankrid täiskummidel ning jõuvankrid järelvankritega 15 „ „
- 2) mujal:
 - a) autobused 50 „ „
 - b) õhukummi rehvidega varustatud veoautod, traktorid ning jõuvankrid järelvankritega 40 „ „
 - c) jõuvankrid täiskummidel 15 „ „

Linna-, alevi- ja maavalitsustel on õigus oma administratiivpiirides üksikute linnaosade, tänavate ja teede kohta, kus olukord seda nõuab, panna maksma vähemaid kiiruse norme või liikumist üldse ära keelata.

§ 52. Jõuvankri juht peab igal juhul, kus hädaohuta liikumine seda nõuab, oma lähenemisest märku andma selgesti kuuldavate hoiatussignaallidega.

Keelatud on:

1) tarvitada tulekahju-signaalidele sarnaseid signaale;

2) tarvitada linnades, alevites ja alevikkudes sireene ja vilesid ja

3) tarvitada pimestavaid laternaid ja helgiheitjaid linnades, alevites ja alevikkudes ning teisest sõidukist möödasõidul.

§ 53. Jõuvankri juht peab, kui selleks ei ole erikorda ega erilisi takistusi, jõuvankrit juhtima paremal pool teeküljel ja võib vasakul teeküljel liikuda ainult teisest sõidukist möödasõidul; aeglaselt liiguvad jõuvankrid peavad linnades, alevites ja alevikkudes sõitma paremal pool teeküljel nii, et nad ei teeks takistust teiste sõidukite möödasõitmiseks. Ristteedel ja tänavatel on paremalt poolt tuleval jõuvankril üldiselt õigus enne läbi sõita.

Käänakutel tuleb paremale poole pööramisel sõita väikeses ja pahemale poole pööramisel suures kaares.

§ 54. Kõik teised jõuvankrid on kohustatud võimaldama kiiret ja takistamata läbipääsu politsei, tuletõrje ja haigeteveo jõuvankritele, kui need teenistuse erimärkidega varustatud. Niisuguste jõuvankrite, samuti teenistuses olevate kontroll- ning politsei jõuvankrite kohta ei ole maksvad § 51 ette nähtud kiiruse normid.

Rivis liiguvate sõjaväe või politsei osade ja matuserongide vahelt võivad läbi sõita ainult teenistuse erimärkidega varustatud tuletõrje, politsei ja haigeteveo jõuvankrid. Teistele jõuvankritele on niisugune läbisõit keelatud.

§ 55. Jõuvankri juht ei tohi jõuvankrit lahkuda, kui see veel liigub, ning ei tohi seda ilma järelevalveta jätta, kui mootor töötab.

§ 56. Jõuvankrite liikumise üldjärelevalvet teostab Teedeministeeriumi ehitus-tehnika osakond, kohalist järelevalvet teostavad politsei ja vastavad maa- ja linnavalitsused oma esindajate kaudu.

4. osa.

Jõuvankrite-maksu tasumise kord.

§ 57. Jõuvankrite seaduses ette nähtud jõuvankrite-maks tasutakse jõuvankreid registreerivas omavalitsuses. Välismaal registreeritud jõuvankritelt võetav maks tasutakse selles tolliasutuses, mille kaudu jõuvanker üle Eesti piiri tuuakse.

§ 58. Jõuvankrimaksu aasta kestab 1. aprillist järgmise aasta 31. märtsini. Jõuvankritelt, mis registreeritakse aasta kestel, võetakse jõuvankrimaksu: täies aastamaksu suuruses — kui registreerimine sünnib aja jooksul

1. aprillist kuni 30. septembrini; pooles aastamaksu suuruses — registreerimisel 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini; üheneljandiku aastamaksu suuruses — registreerimisel 1. jaanuarist kuni 31. märtsini.

§ 59. Jõuvankrimaks tasutakse jõuvankri registreerimisel. Varem registreeritud jõuvankrite maks tasutakse eeloleva aasta eest hiljemalt iga aasta 1. maiks. Tähtjaks õien-damata maksud loetakse maksuvõlaks ja nõu-takse sisse riigi vastuvaidlemata nõudmiste korras ühes 2% viivituserahaga kuus Jõu-vankrite seaduse § 6 alustel. Maksukohus-laseks loetakse see isik, kelle nimel jõuvanker registreeritud.

1929/1930 a. jõuvankrimaks tuleb tasuda hiljemalt 1. juuniks 1929 a.

Maksu ei nõuta niisugustelt jõuvankritelt, mis liikumiselt on kõrvaldatud enne maksu tähtaega, kui sellest vastavale registreerimis-asutusele on kirjalikult teatatud ning välja-antud registreerimistunnistus ja registreeri-mismärgid selleks tähtjaks tagasi toodud.

Ühe jõuvankri eest tasutud maksu ei või üle kanda teise jõuvankri arvele ja see ei kuulu tagasimaksmisele, kui jõuvankri tegevus lõpeb enne maksuaasta lõppu.

§ 60. Välismaal registreeritud jõuvankriga siseriigis liikumisel peab kaasas olema tolli-asutuse maksukviitung.

Välismaal registreeritud jõuvankri välja-viimisel Eesti piiridest tuleb see maksukviitung ette näidata. Kui jõuvanker on Eestis viibinud kauem, kui maksukviitungil tähen-datud, nõuab tollivalitsus puuduva maksu sisse.

Välismaal registreeritud jõuvankrite maksus-tamisel loetakse maks tasutuks selle aja ja selle jõuvankri kohta, mis maksukviitungil tähendatud, vaatamata sellele, mitu korda jõuvanker selle aja jooksul piirist üle sõitis.

Maksukviitungi kaotaminekul on jõu-vankri omanik või tema asemik kohustatud esitama tõendavad andmed, millal jõuvanker Eestisse sai toodud ja mis aja eest maks tasutud.

Vastasel korral võetakse jõuvankrimaksu jooksva aasta eest ühes viivituserahaga, arvates jooksva maksuaasta algusest kuni tasumise päevani, §§ 57—59 eeskirjade järgi.

§ 61. Kui registreeritud jõuvanker ümber ehitatakse nii, et selle tühikaal suureneb, siis on isik, kelle nimele jõuvanker registreeritud, kohustatud sellest teatama kahe nädala jooksul registreerimis-asutusele ja tasuma täiendava jõuvankrimaksu ning laskma teha registree-rimistunnistusele vastava märkuse. Selle eeskirja täitmata jätmisel langeb süüdlane järgmises paragrahvis (§ 62) ette nähtud taga-järgede alla.

§ 62. Jõuvankri registreerimise asutusel on õigus igal ajal jõuvankrit selle ehituse suhtes kontrollida ja nõuda, et jõuvanker saaks selleks määratud kaalul üle kaalutud. Kui selgub, et jõuvankrimaks tuleb suurem, kui see regist-reerimistunnistusel olevate andmete põhjal makstud, siis nõutakse täiendavat jõuvankri-maksu ühes viivituserahaga terve maksuaasta eest, arvates jooksva maksuaasta algpäevast. Kui aga jõuvankri registreerimine sündis aasta teisel poolel, siis nõutakse seda täiendavat maksu registreerimise päevast kuni maksu-aasta lõpuni.

§ 63. Käesolevad määrused astuvad jõusse selle avaldamisega Riigi Teatajas.

Jõuvankrite ehituse kohta käivad nõuded astuvad jõusse 1. juunist 1929 a.; § 45 p.p. 2 ja 3 ette nähtud nõuded astuvad jõusse 1. aprillist 1932 a.

1. juunist 1929 a. arvates kaotab maks-vuse Teedeministeeriumi määrus jõuvankrite kohta (RT 79/80 — 1925) ühes järgnenud muudatuste ja täiendustega (RT 86 — 1926, RT 23 — 1928).

§ 64. Käesolevate määruste vastu eksijad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

| Tallinnas, 26. aprillil 1929 a. Nr. 3911²⁸.

Teedeminister Osk. Köster.

Ehitus-tehnikaosakonna direktor Perna.

Vorm A.

Määruste § 17 juurde.

Jõuvankri registreerimistunnistus.

Välja antud Jõuvankrite seaduse § 2 põhjal poolt.
(väljaandja asutus)

Maksev allpool kirjeldatud $\frac{\text{lahtise}}{\text{kinnise}}$ auto — autobuse — järelvankri —

$\frac{\text{küljekorvita}}{\text{küljekorviga}}$ — mootorratta tarvis.

Registreerimismärk

Jõuvankri omanik
(nimi ja eesnimi)

.....
(elukoht)

Jõuvankri alaline asukoht

Jõuvankri kirjeldus.

Shassii: vabriku nimetus, nr., telgede arv

Jõuallika tüüp:

plahvatusmootor — aurumasin — elektrimootor

Mootor: vabriku nimetus, nr., võime HJ,

tsilindrite arv, tsilindri läbimõõt mm, kolvi käik

..... mm, voolu pinge volti, auru surve

..... atm., aurusünnitaja

Jõuvankri tühikaal: kg.

Jõuvankri kandejõud kg, istekohtade arv

Telje koormatus (koormatud seisukorras): ees kg, keskel kg, taga kg.

Rehvid: liik

mõõdud

ees, keskel,

taga

Maksukviitung nr.

Maksev kuni 19..... a.

..... 19 a.

Nr.

(väljaandja asutuse allkiri)

(Asutuse kinnik)

Maksukviitung nr.

Maksvuse tähtaeg pikendatud kuni

..... 19..... a.

(maksu vastuvõtja asutus)

Maksukviitung nr.

Maksvuse tähtaeg pikendatud kuni

..... 19..... a.

(maksu vastuvõtja asutus)

Maksukviitung nr.

Maksvuse tähtaeg pikendatud kuni

..... 19..... a.

(maksu vastuvõtja asutus)

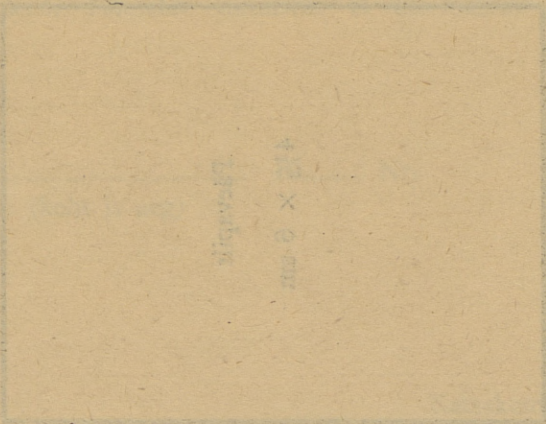
Muudatused ja kontrollimise märkused.

Vorm B.

Määruste § 20 juurde.

A-24

Jõuvankri juhtimisluba.

Jõuvankri juhtimisluba

Liik

välja antud Jõuvankrite seaduse § 10 põhjal

..... poolt.

(väljaandja asutus)

Maksev jõuvankri juhtimiseks isiklikuks tarbeks plahvatus-
tildiseks

mootoriga — aurumasinaga — elektrimootoriga — varustatud
jõuvankri — mootorratta — tarvis (mittetarviline läbi kriipsutada).

.....
(nimi ja eesnimi)

Sündimise aeg

Elukoht

„ „ 19..... a.

.....
(väljaandja asutuse allkiri)

Päevapilt

4 1/2 × 6 sm

Vorm D.

Määruste § 38 juurde.

Jõuvankri juhi

KUTSETUNNISTUS.

.....
(nimi ja eesnimi)

sündinud

(aeg)

sooritas Jõuvankrite seaduse § 13 põhjal

juures moodustatud katsekomisjoni ees katsed, millega omandas jõuvankri
juhi kutse.

Märkus. Käesolev tunnistus ei ole maksev jõuvankri juhtimisloana.

Välja antud 19..... Nr.

(koht ja aeg)

(Kinnik)

Katsekomisjoni esimees

Liikmed:

322. Teedeministeeriumi määrus riigiraudteede jaamade nimekirja ja jaamadevaheliste kauguste tabelite muutmise ja täiendamise kohta.

Alus: Üldise raudtee seaduse art. 3.
(Sead. kogu XII köide, I jagu.)

I.

Riigiraudteede jaamade nimekiri ja jaamadevaheliste kauguste tabelid (Üldise kauba-veotariifi nr. 66 IV osa, RT 100 — 1928) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

„Kolu“ jaam lugeda avatuks tariifijaamana kõigiks kaubanduslikkudeks operatsioonideks.

Selle põhjal jaamade nimekirjas ja kaugustabelis VI (järjekorra nr. 3) „Kolu“ jaama nimetuse järel kustutatakse „Tr, Mbp, Mk₅“ ja asemele kirjutatakse „T“. Kaugustabel VI täiendatakse kaugustega üleandajaamadeni:

Kolu — Lasna	91 km
„ — Nõmme-Väike	89 „
„ — Tamsalu	70 „
„ — Valga	195 „

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 15. maist 1929 a.

Tallinnas, 3. mail 1929 a. Nr. 429.

Teedeministri eest K. Jürgenson.

Riigiraudteede peadirektor J. Raudsep.

323. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et nootide vahetamise teel leppisid kokku Eesti ja Saksa valitsused kaotada sisse- ja läbisõidu viisumid Eesti ja Saksa vahel, alates 15. maist s. a.

7. mail 1929 a.

Välisminister J. Lattik.

324. Hariduse- ja sotsiaalministri määrus 4. maist 1929 a. Pagaritööstuse öötöö keelu seaduses erandite kohta hooajal suvituskohdades.

Antud Pagaritööstuse öötöö keelu seaduse (RT 30 — 1929, seadus 208) § 4 p. 3 põhjal.

Ära kuulates tööliste ja tööandjate organisatsioonide esindajate arvamise, luban alata tööd pagaritööstuses kell 4 hommikul Pärnus, Haapsalus, Kuressaares, Elvas ja Viru rannal Võsult kuni Narva-Jõesuuni suvitushooajal, s. o. 1. juunist kuni 1. septembrini.

Hariduse- ja sotsiaalminister L. Johanson.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
direktor J. Sonin.

325. Hariduse- ja sotsiaalministri määrus 4. maist 1929 a. erandite kohta, mil öötöö on lubatud nädalapuhkepäeva kindlustamiseks.

Antud Pagaritööstuse öötöö keelu seaduse (RT 30 — 1929, seadus 208) § 4 p. 2 põhjal.

Ära kuulates tööliste ja tööandjate organisatsioonide arvamise, luban Pagaritööstuse öötöö keelu seaduses järgmisi erandeid, otsustabega kindlustada puhkepäeva pühadel ja puhapäevadel:

1) töötada kahel mehel suurtööstuses ettevalmistavate tööde tegemiseks pühale või puhapäevale järgneval ööl;

2) alata tööd kesk- ja väiketööstuses püha või puhapäevaelsel päeval kell 3 hommikul. Sellejuures on lubatud ühel töölisel teha ettevalmistavaid töid pühadel ja puhapäevadel kella 20—22 tingimusega, et sellele töölele kindlustatakse samal nädalal vähemalt 36 tundi ühtjärgi kestev puhkeaeg ja et sama tööline ei töötaks jälle järgmisel pühäl või puhapäeval.

Hariduse- ja sotsiaalminister L. Johanson.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
direktor J. Sonin.